

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 1090/2015
17.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката П.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К 63/14 од 30.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 667/15 од 02.09.2015. године, у седници већа одржаној 17.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П., адвоката П.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К 63/14 од 30.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 667/15 од 02.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 63/14 од 30.03.2015. године окривљени М.П. је оглашен кривим да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору почев од 24.03.2014. године до 29.04.2014. године. Оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати судски паушал у износу од 3.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 667/15 од 02.09.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног М.П., а пресуда Основног суда у Великој Плани К 63/14 од 30.03.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је у смислу члана 485. став 1. ЗКП поднео бранилац окривљеног М.П., адвокат П.М., са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да током поступка није пронађен ниједан доказ који би указао на постојање кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, као и доказ који би указао на умишљај окривљеног. Сматра да су се нижестепени судови везали искључиво за променљива два исказа оштећеног и на томе засновали одређене претпоставке, односно нејасно закључили да окривљени није могао бавећи се својим послом да заради 30.000 немачких марака, као и да се у понашању оштећеног види да је над њим извршено кривично дело разбојништво, иако би се по оцени браниоца опљачкан човек у конкретном случају понашао на другачији начин од оног који је оштећени описао. Поред тога, бранилац истиче да околности да је критичном приликом окривљени пошао својим аутомобилом и зауставио га у договору са оштећеним на видном месту тако да су и таблице на аутомобилу биле јасно видљиве за свакога па и за оштећеног, те да је оштећени пристао да седне у кола окривљеног, указују да на страни окривљеног није постојала намера да учини кривично дело, односно није постојао умишљај.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа од стране нижестепених судова и даје сопствену оцену истих, а из које изводи чињеничне закључке, другачије од оних утврђених у побијаним пресудама, односно указује на повреду члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар—саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.